भुवनानामीशानम् अभिगतश्रियं उरुकृतं प्रभूतकर्म्मकारिणं सुवीरं शोभनापत्यहेतुम्। हे अग्ने त्वं हविर्जुषाणः सपत्नान् शत्रूनभिभवितुं समर्थोऽसि। अतः शत्रून् जहि मृधो बाधकानपनुदस्व। एतदुभयं आग्नेये कर्म्मणि द्रष्टव्यम्॥

इति सप्तमोऽनुवाकः॥ ७॥

अथाष्टमोऽनुवाकः।

सर्व्वोऽप्याग्नयणसूक्तद्विनियोगं सूत्रकार आह, सपत्नवदिति द्वे धाय्ये चतस्रं आज्यभागयोः दश हविषां द्वे स्विष्टकृत इति। तत्र प्रथमामृचमाह, "सप्रत्नवन्नवीयसा। अग्ने द्युम्नेन संयता। बृहत्ततन्थ भानुना" इति। हे अग्ने स त्वं प्रत्नवत् प्रत्नेन पुराणेन भानुमिव नवीयसा अत्यन्तं नवतरेण द्युम्नेन दीप्तेन संयता समूह्य गृहीतेन भानुना तेजसा इदानीं बृहन् महत् अन्तरिक्षं ततन्थ तव यागानुरूपनवतरं तेजः प्रसारयेत्यर्थः॥

अथ द्वितीया। "नवन्नु स्तोममग्नये। दिवः श्येनाय जीजनम्। वसोः क्वचिद्वनाति नः" इति। दिवः द्युलोकात् श्येनाय श्येनवत् क्षिप्रमागच्छ हे अग्ने अग्नये नवं स्तोमं अभिनवं स्तोत्रं नु क्षिप्रम् अजीजनम् उत्पादितवानस्मि वसोर्धनस्य क्वचित् प्रभूतं भागं नोऽस्माकं वनाति ददाति एते उभे धाय्ये॥

अथ तृतीया। "स्वारुहा यस्य श्रियो दृशे। रयिर्वीरवतो